

Anledning sige, at for Tiden er Forholdet det efter den gældende Ret, som har været Lov i Hundrede Aar og mere, at Livsarvinger kunne fragaa Arv og Gæld i deres Forældres Bo og kunne gøre det med den Virkning, at de ikke komme til at svare til en eneste Øre af Gælden og selvfølgelig heller ikke komme til at betale nogen Arveafgift, hvis de ingen Arv faa. Det er den gældende Regel. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det da er hans Mening, at nu herefter skal Forholdet være det, at man vel kan fragaa Arv og Gæld — thi det kan ikke ophæves ved denne Bestemmelse —, men at Virkningen deraf bliver blot den, at man ikke skal svare til nogen som helst Gæld, ens Forældre havde; alle Kreditorer kunne altsaa faa en lang Næse, men Staten alene kan komme fremfor alle Kreditorer og sige: Men Arveafgift af en Arv, du ikke faar, skal du betale. Jeg vil gerne spørge, om den højtærede Minister mener, at det er Konsekvensen af den Opfattelse, han har?

Finansministeren (J. C. Christensen): Jeg erkender ikke, at det kan være Konsekvensen deraf.

P. G. C. Jensen: Maatte jeg sige, at naar den højtærede Minister ikke erkender det, tror jeg rigtignok, at det er, fordi han ikke tilstrækkelig har sat sig ind i det Forhold, som jeg fremdrog, hvad det vil sige at fragaa Arv og Gæld.

Dalsgaard: Da jeg ved Sagens anden Behandling var med til at rette en Opfordring til det ærede Udvalg om endnu en Gang at tage Spørgsmaalet om Livsforsikringssummers Arveafgift under Overvejelse, føler jeg mig opfordret til at udtale min Paaskønnelse overfor Ændringsforslag Nr. 4 og min Paaskønnelse af den højtærede Finansministers Stilling til dette Ændringsforslag. Det er jo ikke noget stort Resultat, der er kommet ud af disse Overvejelser. Det er i flere Henseender en Indskrænkning i Forhold til det Ændringsforslag, som ved anden Behandling forelaa fra Højremindretallet, men noget er bedre end intet.

Jeg skal dog ikke tilbageholde den Bemærkning, at det synes mig, at da man ved anden Behandling efter Indstilling af hele Udvalget og med Tilslutning af den højtærede Minister har vedtaget, at Gaver skulde være fri for Arveafgift, uanset, til hvem de vare bortgivne, uanset, naar de vare bortgivne, og uanset, om de vare

store eller smaa, burde man ogsaa have vist mere Imødekommen overfor Livsforsikringssummer, der dog ere en Slags Gaver, der ere bortgivne i levende Live gennem de erlagte Præmier. Det har man ikke kunnet naa, i alt Fald ikke paa dette Stadium, men jeg glæder mig dog over, at der er naaet saa meget, som der er.

Piper: Den højtærede Minister henviste til, at man, hvor der ingen Arv var, kunde faa eftergivet Arveafgiften ved Beslutning af Ministeriet. Jeg vil dog hævde, at det var bedre, om der i Loven var givet saadanne Bestemmelser, at man ikke skulde være henvist til at tage inod Naadesbevisninger.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Ændringsforslag Nr. 1 til § 2, Nr. 2 til § 3 og Nr. 3 til § 4, alle af *Udvalget* (se ovenfor),

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 4 til § 5 af *Ordføreren* (se ovenfor)

vedtoges enstemmigt med 46 Stemmer.

Ændringsforslag Nr. 5 til § 6 af *Udvalget* (se ovenfor)

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag Nr. 6 til § 14 af *Bramsen, Nordby og Piper* (se ovenfor) *forkastedes* med 30 Stemmer mod 15.

Ændringsforslagene Nr. 7, 8 og 9 til § 21, Nr. 10 og 11 til § 22, Nr. 12 til § 24, Nr. 13 og 14 til § 26, Nr. 15 til § 31, Nr. 16 til § 36 og Nr. 17 til § 38, alle af *Udvalget* (se ovenfor),

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslaget i dets Helhed sattes derefter under Forhandling.

Piper: Da jeg havde Ordet ved Lovforslagets anden Behandling, udtalte jeg, at vi paa vor Side ikke kunde slutte os til en Finanspolitik, der erstattede indirekte Skatter med ny eller forøgede direkte Skatter. Alene denne Omstændighed vil være tilstrækkelig til, at vi ikke ville se os i Stand til at stemme for dette Lovforslag. Men naar saa yderligere det